

چکیده:

مقدمه:

استئوآرتريت زانو (OA) یک مسئله مهم سلامت عمومی است به این دلیل که سبب درد مزمن، کاهش عملکرد فیزیکی و کاهش کیفیت زندگی می شود. استئوآرتريت زانو یک بیماری مزمن است و یکی از رایج ترین دلایل ناتوانی در افراد مسن می باشد. با روند سالمندی جمعیت و افزایش شیوع چاقی در جهان، افزایش چشمگیری در شیوع استئوآرتريت زانو و اختلالات مربوط به آن پیش بینی می شود. این بیماری به طور معمول، برای بیماران و جامعه از طریق اعمال هزینه های مستقیم و غیر مستقیم پرهزینه و گران است. هیچ درمان قطعی برای استئوآرتريت زانو شناخته شده نیست، اما پروتوتراپی یک درمان تزریقی مکمل برای درد اسکلتی عضلانی مزمن از جمله استئوآرتريت زانو است که برای تحریک ترمیم و بازسازی و کاهش درد مرتبط با آسیب مزمن بافت نرم مورد استفاده قرار می گیرد. لذا مطالعه حاضر با هدف ارزیابی انواع مختلف روش های درمانی پروتوتراپی در درمان بیماران مبتلا به استئوآرتريت زانو انجام گردید.

روش:

یک مطالعه مرور نظام مند در پایگاه های داده الکترونیکی پزشکی شامل: PubMed, Scopus, Medline, Cochrane، Magiran، SID، Google Scholar، Collaboration و سامانه دانش گستر برکت تا آپریل سال ۲۰۱۸ انجام شد. مطالعات کارآزمایی بالینی تصادفی شده و غیر تصادفی که دکستروز را با اریتروپوئیتین، پلاسما غنی از پلاکت و پالس رادیوفرکونسنسی برای درمان استئوآرتريت زانو در بزرگسالان مقایسه کرده بودند؛ وارد مطالعه شدند. ارزیابی خطر تورش و سنتز شواهد انجام گردید. در نهایت جنبه های اصلی مرتبط با درمان این بیماران شامل کاهش سطح درد، سفتی، محدودیت های عملکردی و طیف حرکتی بیمار تحلیل شدند.

یافته ها:

در مجموع ۲ کارآزمایی بالینی شامل ۱۱۲ بیمار به این مطالعه وارد شدند. نتایج آنالیز نشان داد که میزان کاهش سطح درد در ماه اول پس از درمان در گروه اریتروپوئیتین با ۵۲/۶ درصد از بقیه روش های درمانی بیشتر بود. میزان کاهش سفتی زانو، محدودیت های عملکردی و امتیاز کلی WOMAC در بیماران درمان شده با PRP در ماه ششم پس از درمان به ترتیب با امتیازات ۵۳/۷، ۵۲/۳ و ۵۳/۷ درصد نسبت به گروه دکستروز بیشتر بود. محدوده حرکتی زانو نیز در بیماران درمان شده با اریتروپوئیتین در ماه سوم پس از درمان ۲۵/۴ درصد بهبودی را نشان دادند که نسبت به سایر روش های درمانی موثرتر بود. نسبت

هزینه اثربخشی افزایشی نیز برای روش پلاسمای غنی از پلاکت/ دکستروز به مبلغ ۳۸۵۱۹۳۵ ریال، برای روش اریتروپوئیتین/ دکستروز به میزان ۵۵۸۶۴۵۶ ریال، برای روش پالس رادیوفرکونسی/ دکستروز به میزان ۵۳۳۸۴۲۵۸ ریال برآورد گردید.

نتیجه گیری:

با توجه به اطلاعات بدست آمده میزان اثربخشی روش های تزریق درون مفصلی برای درمان استئوآرتروز زانو جهت کاهش سطح درد این بیماران، به ترتیب اثربخشی شامل: اریتروپوئیتین، پالس رادیوفرکونسی، پلاسمای غنی از پلاکت و در نهایت دکستروز بود. همچنین مقادیر ICER بدست آمده نشان داد که پلاسمای غنی از پلاکت (PRP) با صرف هزینه کمتر به ازای بدست آوردن QALY بیشتر نسبت به سایر گزینه ها هزینه اثربخش تر می باشد. لازم به ذکر است جهت برآورد اثربخشی و هزینه اثربخشی این روش ها در طولانی مدت به پژوهش های بیشتری نیاز است.

کلمات کلیدی: استئوآرتروز زانو، دکستروز، اریتروپوئیتین، پلاسمای غنی از پلاکت ، پالس رادیوفرکونسی، پرولوتراپی